

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא
דף נ"ג למסקנא

דף נ"ג ע"א

א. שור שנפל על פניו לתוך הבור, ומת מן ההבל, חייב בעל הבור. ואם נפל לתוכו מאחוריו, ומת בחבטה, לרב בבור ברשות הרבים פטור, שקרקע עולם הזיקתו, ובבור ברשותו חייב, שקרקע שלו הזיקתו. ולשמואל גם ברשות הרבים חייב. ואם נתקל בבור, ונפל לאחוריו מחוץ לבור, גם לשמואל פטור. נפל בבור על פניו, ונתהפך ונפל על גביו, גם לרב חייב, שכבר הועיל ההבל להרגו.

ב. שור שנכנס לחצר בעל הבית שלא ברשות, ולא הפקיר רשותו ולא בורו, ונפל לבור והבאיש את מימיו, בין כשנפל על פניו ובין מאחוריו חייב.

ג. שור שנפל בבור מקול הכריה (שעמד כורה בבור כרויה וחפר בו), הכורה פטור משום גרמא. ובעל הבור, לרבי נתן חייב, לפי שבו נמצא הנזק, ומאחר שאי אפשר להשתלם מן הכורה, משלם בעל הבור.

ד. שור שדחף את חבירו לבור, לחכמים בעל השור חייב ובעל הבור פטור. לרבי נתן, במועד משלם בעל השור מחצה ובעל הבור מחצה, ובתם בעל הבור משלם שלשה חלקים ובעל השור רביע.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

והטעם, י"א שכל אחד עשה את כל הנזק, ובעל השור משלם רביע ולא מחצה, כי השותפות צריכה להועיל לו. וי"א שכל אחד עשה חצי הנזק, ובעל הבור משלם שלשה חלקים ולא מחצה, לפי שבבור שלו נמצא הנזק.

ה. המניח אבן על פי הבור, ובא שור ונתקל בה ונפל בבור, לחכמים בעל האבן חייב ובעל הבור פטור, ולרבי משלם כל אחד מחצה.

דף נ"ג ע"ב

א. שור ושור פסולי המוקדשין (בכור בעל מום שלא נפדה, שדינו כשור של הקדש). בעל הבכור פטור, שאין זה שור ירעהו. ובעל השור של הדיוט, אם היה מועד, לחכמים משלם מחצה ולרבי נתן נזק שלם. ואם היה תם, לחכמים משלם רביע ולרבי נתן חצי נזק.

ב. שור ואדם שדחפו לבור, לענין נזקין כולם חייבין. לענין ארבעה דברים ודמי ולדות, אדם חייב ושור ובור פטור. לענין כופר ושלשים של עבד, שור חייב אדם ובור פטורים. לענין כלים ושור פסולי המוקדשין, אדם ושור חייבים, ובור פטור, שנאמר והמת יהיה לו, יצא זה שאין המת שלו, שנאמר ויאכלת' ולא לכלביך.

ל

אומץ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. ניתן להפיץ את הגליון בשלימותו וכצורתו וללא תמורה.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il